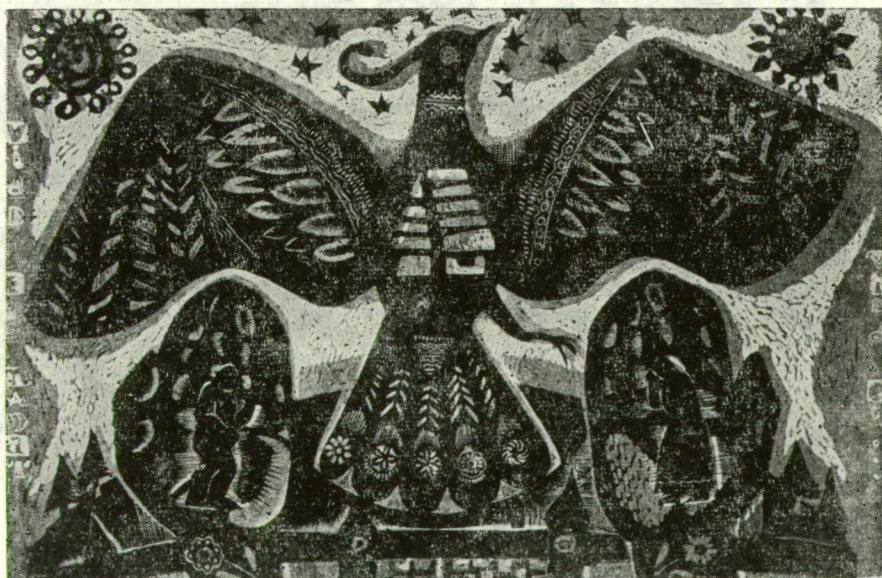

Nem szeretnék abba a hibába esni, hogy „útmutatás” címén vagy „bírálat” ürügyén Szepesi Attilának emberi és költői alkatával ellentétes javaslatokat tegyek. Nincs bántóbb, mint az olyan kritika, mely intellektuális költőnek életességet tanácsol, leíró ösztön helyett elemzőkészséget és így tovább. A továbbhaladás föltétele jelen esetben sem a pályakezdés korrekciója lehet, hanem a fölcillantott lehetőségek közti tudatosabb választás, a lírai világot tovább mélyítő tisztázás. Néhol sokalljuk a higgadtságot s keveselljük az intellektus fegyelmébe fogott szenvedélyt. A versíró attitűd még túlságosan is komoly, feszes; több játékoság, könnyedség, oldottság csak hasznára válna. Ez az igény azonban nem a kötettől független elvárás, hanem a benne rejtőző föltételből fakad. Szepesi Attila költői bemutatkozása nem csupán szép teljesítmény dokumentuma, hanem a jövőre vonatkozó nagy ígéret is. (Magvető Könyvkiadó, 1970.)

GREZSA FERENC

PAPP GYÖRGY: VIDD EL, MADÁR ...